

РЕШЕНИЕ

№ 30522

гр. София, 31.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в публично заседание на 04.06.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **4205** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 46а, ал.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Б. Х. Л. Х., гражданин на Е., чрез адв. К. А., срещу Отказ № 260312092905 за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, издаден от директора на дирекция „Миграция“ – МВР.

Жалбоподателят счита отказа за незаконосъобразен. Твърди, че е представил всички необходими документи, включително и свидетелство за съдимост. Оспорва се извода, че представеното копие не отговаряло на изискванията на закона.

В съдебно заседание жалбоподателят не е представляван.

Ответникът – Директор на дирекция „Миграция“ – МВР, представляван от юрк. М., оспорва жалбата. Излага подробни съображения в депозирана писмена защита. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление № 260120142013/10.01.2026 г. за издаване на единно разрешение за пребиваване и работа. Към заявлението са представени и необходимите документи за издаване на разрешението, сред които и пълномощно, декларация от работодателя, че са спазени условията на чл. 7, ал. 1, т. 2 ЗТМТМ, трудов договор, обосновка, декларация за спазване на изискванията на чл. 28, ал. 1-2 ЗТМТМ, свидетелство за съдимост, справка – декларация за средносписъчната численост на

наетите български граждани,, справка – декларация, че „ФЕСТОНИ“ ЕООД няма трудови правоотношения с лица, граждани на трети държави, обява.

По подаденото заявление е издаден Отказ № 260312092905 за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, издаден от директора на дирекция „Миграция“ – МВР. В отказа е посочено, че указанията на дирекция „Миграция“ не са изпълнени, а именно не е представено валидно свидетелство за съдимост в оригинал, преведено и легализирано по съответния ред, като сканирано копие на същото се въведе в системата. Представеното в платформата копие и оригиналът нямали пълна легализация. Посочено е, че свидетелството за съдимост, издадено от чужда държава, която не е страна по Х. конвенция и с която Република България няма действащ Договор за правна помощ, следва да бъде в оригинал, заверка от Министерството на външните работи на държавата, от която е издадено и заверка от българските дипломатически консулски представителства.

Отказът е получен на 19.03.2026 г.

По делото е приложено писмо от ДАНС рег. № 4248/27.05.2026 г., в което се посочва, че агенцията не е изразила становище и няма изготвени документи, относими към производството.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, което обуславя отмяната ѝ.

На първо място актът не отговаря на изискванията на разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК, според която, когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа фактически и правни основания за издаването му. В случая липсва посочване на правните основания за издаването му. Цитирано е основаниято за подаденото заявление, но не се посочват правните норми, изискващи представянето на съответните документи и вида, в който следва да бъдат представени. Освен това, е посочено, че „указанията на дирекция „Миграция“ не са изпълнени“, но не става ясно какви указания са давани, тъй като не са представени никакви доказателства за това.

Съгласно чл. 24и, ал. 1 ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал. 1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002.

Според ал. 3 заявление за издаване на разрешение по ал. 1 се подава в дирекция "Миграция" или в отдел/сектор/група "Миграция" при областните дирекции на Министерството на вътрешните работи от работодателя или упълномощено от него лице или лично от чужденеца, когато има разрешение за продължително пребиваване, като заявлението се подписва и от работодателя. Когато чужденецът има разрешение за продължително пребиваване, заявлението се подава не по-късно от два месеца преди изтичане на разрешенния срок на продължително пребиваване. При подаването на заявлението на заявителя се предоставя информация относно всички документи, необходими за получаване на разрешението, включително за произтичащите от него права и задължения за чужденеца.

Съгласно чл. 24и, ал. 9 ЗЧРБ Дирекция „Миграция“ извършва проверка на постъпилите документи, като при липса на документ, както и при необходимост от представяне на допълнителни документи по ал. 5 - 7, уведомява по електронен път заявителя за тези

обстоятелства и определя 7-дневен срок за отстраняване на нередовностите.

В конкретния случай не се доказва, че органът е изпълнил това свое задължение, като липсват доказателства, от които да се установи, че административният орган е дал конкретни и ясни указания за липсата на конкретни документи, както и от представяне на допълнителни такива. В случай, че представеното свидетелство за съдимост е издадено не по реда, който органът е приел, че следва да бъде издадено, макар органът да си е спестил посочването на правните разпоредби в тази насока, то същият по силата на ал. 9 е следвало да даде указания на заявителя какви действия да предприеме. Това не е сторено и съдът приема, че по този начин са нарушени правата на заявителя, тъй като вслучай, че му беше указано какви документи следва да представи и той действително ги представи, това би обусловило различно произнасяне от страна на органа. Ето защо, съдът намира, че жалбата е основателна и отказът следва да бъде отменен.

Разноски не са претендирани от страна на процесуалния представител на жалбоподателя, поради което и съдът не присъжда такива.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказ № 260312092905 за издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България, издаден от директора на дирекция „Миграция“ – МВР. ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Миграция“ – МВР за ново произнасяне по заявление № 260120142013/10.01.2026 г., подадено от Б. Х. Л. Х., с указания при новото провеждане на административното производство да бъдат спазени изискванията на закона и при констатирани несъответствия или нередовности, следва да бъдат дадени точни и ясни указания на заявителя за отстраняването им.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му пред Върховен административен съд.